ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Στερλῖναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 567 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 – ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25 – 93 | ΠΑΤΡΑΙ Σάββατον 1 Ἰουνίου 1946

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ..

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας, μὲ τὸ γνωστὸν ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν παραλείπει νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς «φασιστικῆς» μας καταστάσεως, διεξετραγῴδησεν, εἰς τελευταίαν ἐκπομπήν του, τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν πεῖναν τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία, ὡς ἰσχυρίσθη, εὑρίσκει ἀνάλγητον τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Ἀλλ' ὁ σχολιαστὴς δὲν ἠρκέσθη εἰς αὐτά. Προχωρῶν, ἔκαμεν ἕνα παραλληλισμὸν μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, τὴν σύγχρονον αὐτὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὅπου τὰ γεύματα καὶ τοῦ μᾶλλον πένητος εἶναι λουκούλλεια, ὅπου ὁ πλοῦτος ρέει ἄφθονος, ὅπου ἡ εὐτυχία εἶναι πάνδημος! Καὶ ὅμως, προχθὲς ἀκόμη ὁ γείτων «στρατάρχης», δικαιολογῶν τὴν ἄρνησίν του νὰ συμμετάσχῃ Γιουγκοσλαυϊκὸν τμῆμα, εἰς τὴν παρέλασιν τῆς νίκης, ἐν Λονδίνῳ, ἰσχυρίσθη, μὲ ὕφος κλαυθμηριζούσης μεμψιμοιρίας, ὅτι οἱ στρατιῶται του δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀνθέξουν εἰς τὸ ταξεῖδι, διότι εἶναι τρομερὰ ἐξηντλημένοι ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμόν, ὅτι εἶναι ἀνυπόδυτοι καὶ σχεδὸν ἀνένδυτοι, ἀνθρώπινα ράκη, ποὺ ἀγωνίζονται νὰ στηλωθοῦν εἰς τοὺς πόδας των!

Αὐτὴ περίπου ἦτο ἡ ζοφερὰ εἰκών, ὅπως τὴν περιέγραψεν ὁ Τίτο. Πῶς τώρα συμβιβάζονται τόσαι θερμίδες, τὰς ὁποίας, μὲ ἐκπλήττουσαν σπατάλην, διοχετεύει ἡ Μόσχα πρὸς τὸ Βελιγράδιον μὲ τὰς τραγικὰς λιποθυμίας, ποὺ συμβαίνουν ἐκεῖ. λόγῳ τῆς ἀσιτίας, εἶναι ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν ἡ λογικὴ τοῦ ραδιοσταθμοῦ κατανοεῖ.

Ὁπωσδήποτε ὅμως αἱ ἐκπομπαί του δὲν εἶναι ἐστερημέναι κάποιας σημασίας. Διότι, ἔστω καὶ ἀντιστρόφως, ἠμποροῦν νὰ συναχθοῦν ἀπὸ αὐτὰς συμπεράσματα ὠφέλιμα, ἰδίως δι' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἵστανται πάντοτε μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, ἕτοιμοι νὰ καταπίουν κάθε χονδροειδὲς καὶ ἀνούσιον κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον τοὺς προσφέρει ἡ Μόσχα, ὅπως ἄλλοτε οἱ εὐνοῦχοι ἐδοκίμαζον ἑκόντες—ἄκοντες ἀπὸ τὸ φαγητὸν τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ, διὰ λόγους προσωπικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἰδίου. Ὑπεστηρίχθη καὶ λίαν δικαίως, ὅτι ἡ Γερμανικὴ προπαγάνδα ἦτο ἕνα διασκεδαστικώτατον ἄθροισμα ἀφελειῶν, προωρισμένων διὰ τὴν νοημοσύνην τῆς νηπιακῆς ἡλικίας.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν δὲν τὸ ἐπιθυμῇ κανείς, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποφύγῃ τὴν διαπίστωσιν, ὅτι πολὺ εὐρυτέρα εἰς ἀποθέματα ρηχῶν ἐπινοήσεων εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ ὁποία ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσφαλῶς καὶ ἀπὸ τὰ ἀθωότερα τοῦ εἴδους του. Τὸ θλιβερῶς ἀστεῖον εἶναι ὅτι ἡ ἰδία κακότεχνος τακτικὴ ἐφαρμόζεται καὶ ἐφ' ὅλων ἐκείνων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα κρατοῦν εἰς στάσιν ἐναγωνίου ἀναμονῆς τοὺς λαοὺς καὶ ἀπασχολοῦν εἰς σειρὰν διασκέψεων τοὺς μεγάλους.

Παντοῦ ἡ αὐτὴ ὁμοιότυπος μέθοδος τῆς διαστροφῆς, παντοῦ ἡ ἰδία ἐξώφθαλμος προσπάθεια τῆς παραποιήσεως τῆς ἀληθείας, παντοῦ ἡ κιβδηλεία τῶν γεγονότων. Καὶ ἐνῷ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐνίοτε καὶ τὴν ἀστείαν του ἄποψιν, εἶναι ἐν τούτοις θλιβερόν, διότι μία τάξις ἀνθρώπων, εἰς ὅλας τὰς χώρας, διατελοῦσα εἰς ἀπόλυτον κατάστασιν ὑπνωτισμοῦ, εἶναι πάντοτε προθύμη νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ ἀποφθέγματα τοῦ Σοβιετικοῦ ραδιοφώνου, ὡς οἱ φανατικοὶ Μουσουλμᾶνοι εἰς τὰ ρήματα τοῦ Ἀλλάχ. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ἀμέσως ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσυδότους φλυαρίας, ὡς ἠχὼ ἀδιασείστων δογματισμῶν, διὰ τὸ παρὸν καὶ ἀλαθήτων προφητειῶν, διὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλ' ὅταν ἓν κράτος χρησιμοποιῇ τὴν προπαγάνδαν, ὑπὸ αὐτὴν τὴν μορφὴν τῆς πεζοδρομιακῆς ρητορείας, τί ἄλλο κάμνει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκαλύπτῃ τὴν ἀδυναμίαν του νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ προγράμματα, τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς ἀπόψεις του μὲ ἐπιχειρήματα λογικῆς καὶ ἀληθείας; Καὶ ἡ μέθοδος αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ παράγοντα ἀρνήσεως διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης; Ἔτσι ἴσως τίθεται τὸ ἐρώτημα, ἀσχέτως τῶν θερμίδων, ποὺ τείνουν νὰ κάμουν τοὺς φίλους μας Γιουγκοσλαύους, πάσχοντας ἀπὸ ὑπεραιμίαν!

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΔΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
Η ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Ἐντυπώσεις τοῦ κ. Τ. Βγενοπούλου

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν βουλευτὴς τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος κ. Ἀναστ. Βγενόπουλος συνόψισεν ὡς ἑξῆς τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐρωτήματος διὰ τὸ δημοψήφισμα, τὴν σύστασιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐμπορίου καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν:

«Ἐν τῷ συνόλῳ της, ἡ σύνθεσις τῆς Βουλῆς εἶνε πολὺ καλή. Ὑπάρχουν βεβαίως εἰς τὸ παρὸν κοινοβούλιον ἐπιβλητικαὶ κοινοβουλευτικαὶ μορφαί. Ἀλλ' ἂς ἐλπίσω ὅτι ἐκ τῶν ἀγώνων ἐν τῷ νέῳ κοινοβουλευτικῷ στίβῳ θ' ἀναδειχθοῦν καὶ νέοι κοινοβουλευτικοὶ ...φες. Τὰ παλαιὰ μέλη τῆς Βουλῆς φαίνεται ὅτι δὲν ἀπηλλάγησαν καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὴν ἕξιν τοῦ Βερμπαλισμοῦ. Ἀντιθέτως τὰ ...τῆς Βουλῆς μέλη ἀντιμετωπίζουν τὰ ζητήματα μὲ πνεῦμα θετικὸν καὶ διαπνέονται ἀπὸ τὴν πρόθεσιν γονίμου καὶ ἀποδοτικῆς ἐργασίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ... ἔχει βαθυτάτην συναίσθησιν τῶν μεγάλων καὶ δυσχερῶν ζητημάτων ποὺ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὰ ἐπιλύσῃ.

»Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ... Ἀθηνῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἂν καὶ ... ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ...τεύσεως, εἶχεν ἀσκήσει ... ζήτημα περὶ τοῦ ποῖαι ... συνέπειαι ἂν ὁ λαὸς ... ἐναντίον τῆς ἐπανό... Βασιλέως. Ἐὰν δηλ. θὰ

κρατίαν. Κατόπιν τῆς δηλώσεως ταύτης τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν καιρῷ, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διαφορὰ ἀντιλήψεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐρωτήματος, δὲν ἔχει οὐσιαστικὸν περιεχόμενον.

»Τὸ σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ Ἐμπορίου, κατόπιν τῆς καθολικῆς ἀποδοκιμασίας τούτου ἀπὸ τὸν ὠργανωμένον ἐμποροβιομηχανικὸν κόσμον καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων, θὰ συναντήσῃ μεγάλην ἀντίδρασιν εἰς τὴν Βουλήν, οὐ μόνον ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μεγάλην μερίδα τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις θὰ κριθῇ ἐκ τῶν ἐξηγήσεων, ἃς θὰ παράσχῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ ἐκ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ θέσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου ἔναντι τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν.

»Ἡ Βουλὴ ἀποδίδει ὑψίστην σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως παγίας δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ὡς ἕνα τῶν πρωταρχικῶν ὅρων διὰ τὴν εἴσοδον τῆς χώρας εἰς τὸν ὁμαλὸν βίον καὶ εἰς τὸ στάδιον σταθερᾶς ἀναρρώσεως, ἐκτὸς τῆς μεγίστης σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Βουλὴ εἶνε διατεθειμένη ἀδιακρίτως Κομμάτων, νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Κυ-

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΜΠΕΡΝΣ ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ 21 ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ "ΒΕΤΟ,, ΠΟΥ ΕΠΙΣΕΙΕΙ Ο ΜΟΛΟΤΩΦ
ΠΡΟΣ ΚΛΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΕ

Ὁ γνωστὸς Ἄγγλος δημοσιολόγος κ. Β. Η Ἤουερ, ὁ ὁποῖος ἔχει παρακολουθήσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς διπλωματικὰς ἐξελίξεις τῶν τελευταίων μηνῶν, ἀσχολούμενος μὲ τὴν πρότασιν τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς, περὶ διακανονισμοῦ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, ἐδημοσίευσε τὸ κατωτέρω ἀναλυτικὸν ἄρθρον :

Ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ συζητῆται εὐρύτατα μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν κύκλων, ἡ πρότασις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς, περὶ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης. Εἶναι γνωσταὶ αἱ συνθῆκαι, αἱ ὁποῖαι τὴν προεκάλεσαν. Πολυήμεροι συζητήσεις τῶν Τεσσάρων εἰς Παρισίους δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν μίαν ἐπαφὴν ἀπόψεων. Ἀντιθέτως μάλιστα, ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα διεξοδικῶς ἐξητάσθησαν, ἀπέδειξαν τὴν ἔκτασιν τῆς ἀσυμφωνίας καὶ τὰς βασικὰς ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι χωρίζουν τοὺς Συμμάχους, δημιουργοῦσαι οὕτω ἐνώπιον αὐτῶν ἕνα εἶδος νεκρᾶς ζώνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν ἐπικινδύνου ρευστότητος τὰ ἀποφασιστικώτερα θέματα διὰ τὴν τύχην τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου. Πρὸ τοῦ ἀδιεξόδου αὐτοῦ, ὁ κ. Μπέρνς διετύπωσε μίαν πρότασιν, πιστεύων, ὅτι δι' αὐτῆς ἴσως ἡ διεθνὴς κρίσις νὰ περιήγετο εἰς μίαν λύσιν. Προέτεινε, δηλαδὴ ὅπως, εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Ἰούνιος, ὁπότε θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν ἡ Διάσκεψις, ἀποβῇ ἄγονος διὰ τὸ ἔργον της, τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἀναλάβῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ο.Η.Ε., ἐνώπιον τῆς ὁποίας θὰ ἀναπτυχθοῦν αἱ διεστάμεναι ἑκατέρωθεν ἀπόψεις. Πράγματι, ὅταν τέσσαρες ὑπουργοὶ διασταυρώνουν τὰς χεῖρας πρὸς ἀποχαιρετισμὸν χωρὶς ἡ χειραψία αὐτὴ νὰ ἔχῃ τίποτε ἀπὸ τὴν θέρμην μιᾶς ἐπιτυχίας, ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπέρνς ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεός. Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἐγένετο ἀποδεκτή, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν δι' ἐπιτεύξιμα ἀποτελέσματα ; Θὰ κατώρθωνε μὲ ἄλλους λόγους ἡ Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ, ὅπου, κατὰ φυσικὴν συνέπειαν, ἑκάστη ἀντιπροσωπευομένη χώρα θὰ ἐξέφραζε τὴν γνώμην της ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν οἱ Τέσσαρες ; Καὶ ἐν πρώτοις τὸ ζήτημα ἐμπίπτει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ΟΗΕ; Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ καταστατικός του χάρτης δὲν προέβλεψε μίαν παρομοίαν περίπτωσιν. Καὶ ὄχι μόνον δὲν τὴν προέβλεψε, ἀλλ' ἀσαφῶς ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ ΟΗΕ θὰ διατηρήσῃ πλήρη αὐτοτέλειαν ἔναντι τῶν συνθηκῶν εἰρήνης, μὲ τὰς ὁποίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἔχῃ σύνδεσμον, ὅπως ἀκριβῶς ἡ παλαιὰ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἔμεινεν ἐντελῶς ξένη ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας. Καὶ αὐτὰ μέν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τύπους, δυνατότητα νὰ ἐπωμισθῇ ἡ Συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὴν εὐθύνην διὰ τὰς συνθήκας.

Ἀλλὰ παραλλήλως ἠκούσθη καὶ μία ἄλλη πρότασις. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι αὐτὴ ἀποδίδει οὐσιαστικῶς τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν περὶ Συνεδρίου Εἰρήνης. Καὶ πέραν τούτου ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν δίκαιον πόθον τῶν μικρῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, ἀφοῦ ἔχυσαν τὸ αἷμα των εἰς τὸν βωμὸν τοῦ κοινοῦ ἰδεώδους, ἀφοῦ ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν νίκην, θέλουν τώρα νὰ παραστοῦν ἐκεῖ, ὅπου πρόκειται νὰ διαμορφωθῇ ὁ νέος κόσμος, νὰ παραστοῦν ὄχι θεαταὶ ἄνευ βαρυνούσης γνώμης, ἀλλ' ὡς παράγοντες ἐνεργοὶ μὲ πλήρη δικαιώματα ἰσότητος. Ἡ πρότασις συνίσταται εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης τῶν 21 Κρατῶν, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἀποφανθοῦν τελικῶς περὶ τῶν συνθηκῶν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ διέξοδος προσκρούει εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Μολότωφ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς Μόσχας συνεφωνήθη, ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν 21 Κρατῶν θὰ συνεκαλεῖτο μόνον ἐφόσον προηγουμένως κατέληγον εἰς ὁμοφωνίαν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων οἱ Τέσσαρες. Εἶνε ὅμως ἐπίσης γεγονός, ὅτι τότε δὲν ἠμποροῦσε καὶ δὲν ἐπετρέπετο νὰ προεξοφληθῇ ἡ ἀδυναμία των νὰ προχωρήσουν ἔστω καὶ κατὰ ἕνα βῆμα ἐπὶ τῶν βασικῶν σημείων τῶν πέντε συνθηκῶν. Ἤδη ἡ διαφωνία εἶνε διαπιστωμένη καὶ ἀναμφισβήτητος. Κατὰ συνέπειαν ὑπάρχει μία νέα κατάστασις, μὲ ἀπρόβλεπτα δεδομένα, ἡ ὁποία, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, δὲν φαίνεται νὰ ὁδηγῇ πουθενὰ ἀλλοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παράτασιν τῆς ἀβεβαιότητος. Τὴν παραδέχεται καὶ τὴν ὁμολογῇ ὁ κ. Μολότωφ. Συγχρόνως ὅμως τὴν ἀγνοεῖ, ὅταν πρόκηται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς βασιμωτάτη δικαιολογία μιᾶς ἀμέσου συγκλήσεως τῶν 21 Κρατῶν. Τὴν ἀγνοεῖ δὲ μὲ ἰσχυρογνώμονα ἐπιμονὴν καὶ ἴσως μὲ κάποιον τόνον τραχύτητος. Διότι ἐπισείει πάντοτε τὴν ἀπειλὴν τοῦ «βέτο», ὑποστηρίζων ὅτι καὶ ἐὰν οἱ τρεῖς ἄλλοι ὑπουργοὶ προέκριναν τὸ Γενικὸν Συνέδριον τῆς Εἰρήνης ὡς τὴν μόνην δυνατὴν λύσιν, ἡ Ρωσσία θὰ τὴν καθίστα ἀπραγματοποίητον, ἀρνουμένη νὰ συμφωνήσῃ. Εἰς ποῖον κέρδος ὅμως ἠμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις μὲ τὴν τακτικὴν της αὐτήν, τακτικὴν ἀναλγησίας ἔναντι τῆς δυστυχίας τῶν λαῶν; Ποῦ ἀποβλέπει; Δὲν εἶνε ἀκόμη ἐπαρκῶς σαφές. Ἀλλὰ θὰ εἶνε πλάνη καὶ ἔλλειψις διπλωματικῆς ὀξυδερκείας, ἐὰν τὴν ἀδικαιολόγητον πολιτικὴν τῆς ἀκαμψίας της τρέφῃ ἡ ἀφελὴς ἰδέα, ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις, ἔμφοβοι πρὸ τοῦ κενοῦ, ποὺ ἔχουν ἀφήσει αἱ μέχρι τοῦδε Διασκέψεις καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν γεγονότων θὰ ἐξηναγκάζοντο εἰς μίαν ἀθέλητον στρατηγικὴν ὑποχωρήσεως, ἐξασφαλίζουσαι εἰς τὸν κ. Μολότωφ δυνατότητας πλουσίας συγκομιδῆς.

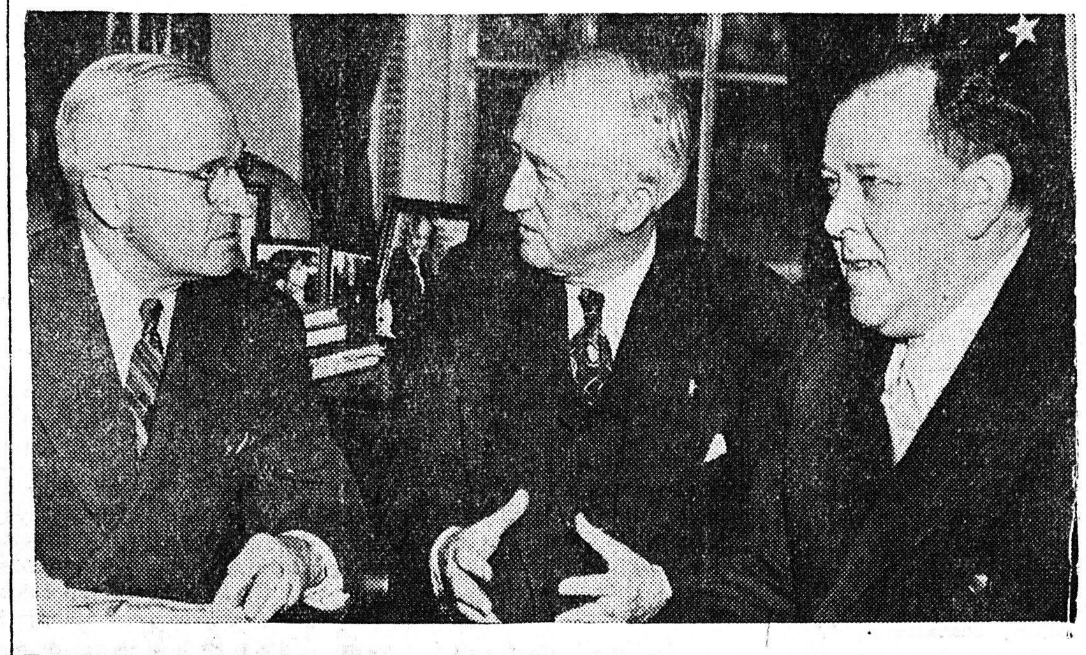

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Τροῦμαν (ἀριστερὰ) συνομιλῶν μετὰ τῶν κ. κ. Μπέρνς (εἰς τὸ μέσον) καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. κ. Τρύγκβε Λῆ (δεξιὰ) εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον.

Ὑπὸ τὸ πρῖσμα λοιπὸν τῆς ἐκδοχῆς αὐτῆς κρίνεται καὶ ἡ ὑποχώρησις τῆς Ρωσσίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος, τὴν ὁποίαν εἶχε ζητήσει, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρνησίς της νὰ κατανοήσῃ τὸ δίκαιον τῶν Συμμαχικῶν ἀπόψεων. Διότι παραιτεῖται μὲν μιᾶς ἀβασίμου ἀξιώσεως, ὡς ἡ ἐντολὴ ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος, δεικνύεται δὲ ὑπερβολικὰ ἄπληστος εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, τόσον ἄπληστος, ὥστε νὰ ἐνθυμῆται κανεὶς τὴν εἰλικρινῆ φρᾶσιν ἑνὸς ἐκ τῶν «Ἀδελφῶν Καραμαζὼφ» τοῦ Ντοστογιέφσκυ τονίζοντος, ὅτι οἱ Ρῶσσοι εἶνε ἀσυγκρίτως ἱκανώτεροι εἰς τὸ νὰ λαμβάνουν, παρὰ εἰς τὸ νὰ δίδουν.

Καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον πρῖσμα ἐξετάζεται σήμερον ἡ πρότασις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὸν ἑξῆς συλλογισμόν: Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις, χάρις εἰς τὴν ἀτυχῆ ἀπόφασιν τῆς Μόσχας ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης τῶν 21 Κρατῶν. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύνοδον τῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ ἡ ὁποία ἐν προκειμένῳ ἔχει μερικὰ δικαιώματα. Διότι τὸ ἄρθρον 14ον τοῦ καταστατικοῦ της χάρτου τῆς ἐπιτρέπει τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν οἱασδήποτε καταστάσεως, ὁθενδήποτε προερχομένης ἡ ὁποία συνεπάγεται γενικωτέραν ἐπιδείνωσιν καὶ κρίσιν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Διὰ τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου ἡ Συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλῃ μόνον προτάσεις. Νὰ λάβῃ ἀποφάσεις δὲν δύναται, πολὺ δὲ περισσότερον νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀποφάσεις της διὰ τῆς βίας. Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ ἀδιέξοδον τῶν Τεσσάρων φθάσῃ μέχρι τῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ ποία Δύναμις θὰ παραβλέψῃ τὰς ὑποδείξεις της; Καὶ ἂν τὸ πράξῃ, δὲν θὰ ἀποτελῇ ἡ τόλμη της χλευασμὸν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, ποὺ ἔχει θεσπίσει ὁ καταστατικὸς χάρτης τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ δὲν θὰ τείνῃ εἰς τὸν κλονισμὸν τοῦ κύρους του; Δὲν εἶνε πράγματι βαρεῖα ἡ εὐθύνη;

ΠΩΣ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ
ΤΟ ΠΕΡΣΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΑΧΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Σαλτανὲχ χρησιμοποιεῖ τὴν δύναμίν του διὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ Κράτος του εἰς τὴν Ρωσσίαν ;

Ἐνῷ τόσον ἐνδιαφέρον προκαλεῖ τὸ Περσικὸν ζήτημα, ποὺ συζητεῖται τόσους μῆνας τώρα εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ ΟΗΕ, χωρὶς νὰ εὑρίσκῃ λύσιν, ὀλίγοι ἀσφαλῶς θὰ ἠσθάνθησαν τὴν περιέργειαν νὰ μάθουν πῶς διοικεῖται ἡ Περσία. Καὶ ὅμως τὸ σύστημα, ποὺ διέπει τὴν πολιτικὴν ζωήν της, δὲν εἶνε ἐστερημένον ἐνδιαφέροντος. Ἰδοὺ μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα του:

Κατὰ τύπους ὁ νεαρὸς σάχης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ καὶ νὰ ἀντικαθιστᾷ τοὺς ὑπουργούς του. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως ἡ δύναμίς του εἶνε περιωρισμένη καὶ ἀκαθόριστος. Ἔχει δὲ τὸ ἀτύχημα νὰ φέρῃ αὐτὸς τὸ βάρος τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα διέπραξεν ὁ πατήρ του. Καὶ γίνεται περισσότερον βαρεῖα ἡ θλιβερὰ αὐτὴ κληρονομία σήμερον, ὁπότε καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν συμπίπτει νὰ μετέχουν, ὡς ὑπουργοί, τὰ τέκνα πάλιν τῶν θυμάτων τοῦ πατρός του. Ὡς ἐκ τούτου ἡ κατάστασις εἶνε πάντοτε πολὺ εὐαίσθητος διὰ τὸν νεαρὸν ἡγεμόνα. Θὰ πρέπῃ δὲ νὰ τὸν βοηθῇ ἡ ἔμπνευσις νὰ ἀποφεύγῃ κάθε ἐκδήλωσιν τῆς δυνάμεως του. Διότι ἂν παρασυρθῇ καὶ ἐπιχειρήσῃ μίαν τοιαύτην πρᾶξιν, πιθανώτατα αὐτὴ νὰ περάσῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Περσίας ἢ εἰς κάποιο ἀνάγνωσμα μὲ τὸν γενικὸν τίτλον: «Ἡ τελευταία πρᾶξις ἑνὸς Σάχη».

Ἀφ' ἧς ἀπεμακρύνθη ὁ Ρεζᾶ, τὸ 1941, ἡ χώρα διοικεῖται ἀπὸ ἕνα κοινοβούλιον, ποὺ εἶνε περισσότερον γελοιογραφία, παρὰ κοινοβούλιον. Ἐκλέγεται κατὰ διετίαν καὶ τὸ ἴδιον ἐκλέγει ἔπειτα τοὺς ὑπουργούς, διὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ πρὶν περάσουν ὀλίγοι μῆνες ἢ κάποτε καὶ ὀλίγαι ἡμέραι μόνον. Τὸ κοινοβούλιον ἐγκρίνει ἢ μᾶλλον... δὲν ἐπικυρώνει τοὺς νόμους. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους δὲν ἀκολουθεῖ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος. Συμβαδίζει μὲ τοὺς μῆνας. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ὑποβάλλεται καὶ ἕνας νέος προϋπολογισμός, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς συνέπειαν γενικὴν ἀνωμαλίαν, ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι στερούμενοι τοῦ μισθοῦ των, εἶνε εὐάλωτοι ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς.

Τὰ κόμματα εἰς τὴν Βουλὴν δὲν εἶνε πολλά. Καὶ οἱ περισσότεροι βουλευταί, ποὺ ἐξελέγησαν, ἀντιπροσωπεύουν τὴν τάξιν τῶν γαιοκτημόνων. Τὸ χαρακτηριστικώτερον κόμμα εἶνε τὸ «Τοῦντε». Νεοφανὲς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Περσίας, ἀποτελεῖται σχεδὸν ἐν τῇ ὁλότητί του ἀπὸ βουλευτάς, προερχομένους ἐκ περιοχῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται οἱ Ρῶσσοι. Ἂν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ἐκ τούτου τὴν ἰδιοεολογικὴν ποιότητα τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον πάντως εἶνε ἰσχυρόν. Ἀξιολογώτερος ἀπὸ τοὺς ἡγέτας του εἶνε ὁ Κισαβάρζ, ἰατρὸς εἰς τὴν Τεχεράνην μὲ μεγάλην πελατείαν. Ἂν τὸν ἐρωτήσετε ἂν εἶνε κομμουνιστὴς ἀποκρούει τὴν ἰδέαν σας μὲ εἰρωνείαν, ποὺ σᾶς ἀφοπλίζει. Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶνε. Ὁπωσδήποτε ἔχει προσόντα καὶ τὸ κυριώτερο εἶνε ἡ εὐχάριστος εὐγλωττία του. Μολονότι δὲ τὸ κόμμα τοῦ «Τοῦντε» διακηρύσσει ὅτι εἶνε ἀνεξάρτητον καὶ ὄχι κομμουνιστικόν, ἐν τούτοις ἐπωφελεῖται κάθε εὐκαιρίας διὰ νὰ κάμῃ ἐπίδειξιν τῶν ἀντιβρετανικῶν του αἰσθημάτων, ἐνῷ αἱ ἐφημερίδες του δὲν κάμνουν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τοῦ νὰ λιβανίζουν τὴν Ρωσσικὴν πολιτικήν. Οὐχὶ ὀλιγώτερον εὔγλωττοι τῆς πολιτικῆς θέσεως τοῦ κόμματος εἶνε ἡ οἰκονομικὴ του εὐρωστία.

Ὁ Γκαβὰμ Σαλτανὲχ εἶνε μία ἄλλη ἐξέχουσα μορφὴ εἰς τὸ κοινοβούλιον. Διωρίσθη πρωθυπουργὸς μὲ ὑπεροχὴν μιᾶς ψήφου. Καὶ ἔκτοτε ἀσκεῖ πραγματικὴν δεσποτίαν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν. Μυστηριώδης ἄνθρωπος, μὲ ἀναμφισβητήτους καταχθονίους ἱκανότητας. Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ μὲ βεβαιότητα εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει, τί μυστικὰς συμφωνίας ἔχει ὑπογράψει, ποίους ὅρους ἔχει δεχθῆ. Εἶνε πανθομολογούμενον, ὅτι διαθέτει εὐφυΐαν μοναδικήν. Τὴν χρησιμοποιεῖ ὅμως διὰ νὰ σώσῃ τὴν Περσίαν ἢ διὰ νὰ τὴν ὑποδουλώσῃ εἰς τὴν Ρωσσίαν ; Πρὸς τὸ παρὸν εἶνε ἕνα αἴνιγμα.

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ
εἰς τὸν
"ΝΕΟΛΟΓΟΝ
ΠΑΤΡΩΝ,,

Τὸ πρῶτο λογοτεχνικὸ ἔργο ποὺ εἶναι γραμμένο τὴς ἡμέρες τῆς σκλαβιᾶς ἀπὸ τὴν ἀριστοτεχνικὴ πέννα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Ὁ ΜΕΛΑΣ ἔγραψε τώρα τὸ δρᾶμα τῆς σκλαβιᾶς τῶν Ἑλλήνων. Ἕνα ἔργο λαχταριστὸ ἀπὸ ζωὴ καὶ ἀλήθεια. Ἕνα ἔργο ποὺ ρίχνει ἄφθονο φῶς στὴν ἐθνική μας ψυχολογία. Τὸ ἀληθινὸ βιβλίο τῆς ἐθνικῆς μας ἀντιστάσεως

Η ΘΥΕΛΛΑ

Δύο ἄνδρες, ἕνας Γερμανὸς ταγματάρχης τῆς ἐπιτελικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἕνας νέος τελειόφοιτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου διεκδικοῦν τὴν καρδιὰ μιᾶς ὡραίας καὶ ἀνεπτυγμένης Ἑλληνοπούλας, τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Αὐτὴ λατρεύει τὸν Ἕλληνα λεβέντη καὶ τὸν ἔχει ἀρραβωνιαστὴ καὶ θέλει νὰ τὸν πάρῃ. Εἶναι κόρη στρατηγοῦ ἥρωα τῆς Μόροβας ποὺ ἔχει ἀπάνω στὶς μάχες χάσει τὸ φῶς του.

Εἶναι ἕνα ἔργο πνοῆς, ποὺ πλέκεται γύρω ἀπὸ ἕναν μεγάλο καὶ παθητικώτατον ἔρωτα μιᾶς νέας.

Μιὰ μυστικὴ ὀργάνωσις ποὺ δὲν εἶναι κομμουνιστικὴ ἀλλὰ ἔχει τὶς ρίζες της στὴ συμμαχικὴ κατασκοπεία, τολμᾷ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἀδυναμία τοῦ Γερμανοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κόρη νὰ τὸν πλησιάσει διὰ νὰ πάρῃ πολύτιμα σχέδια διὰ τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα.

Ἡ «Θύελλα» ποὺ μαίνεται ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ συνταράσσει ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος ξυπνάει τώρα καὶ μέσα στὴν ψυχὴ τῆς νέας. Τί κάμνει, τί μηχανεύεται διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα.
Ἡ ἀληθινὴ ἑλληνικὴ ἀντίστασις, ὅλο τὸ δρᾶμα τῆς πείνας τῆς δυστυχίας καὶ τῶν ἐκτελέσεων.

ΑΙ ΑΥΡΙΑΝΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ
ΒΑΡΥΤΙΜΑ ΕΠΑΘΛΑ

Ἔπειτα ἀπὸ μίαν ὁλόκληρον ἑξαετίαν ἡ μαθητιῶσα νεολαία διαγωνίζεται εἰς τὴν γυμναστικὴν καὶ τὸν στίβον ἐν ἐπισήμῳ ἑορτῇ ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν τὸ ἀπόγευμα τῆς αὔριον Κυριακῆς εἰς τὰ διδακτήρια Μέσης Σχολῆς (Βούδ). Ἀπὸ μηνὸς ἤδη οἱ ἁρμόδιοι ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς καθηγηταὶ καὶ καθηγήτριαι προετοίμασαν πλούσιον τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος προπολεμικῶς ἐσημείωνε πιένναν εἰς τὰ σχολικὰ χρονικά. Εἰς τὸ ὅλον πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἐν λεπτομερείᾳ θὰ δημοσιεύσωμεν αὔριον, περιλαμβάνονται ἐπιδείξεις γυμναστικῆς μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἐπιδείξεις χορῶν μαθητριῶν, ἀγωνίσματα στίβου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τέλος ὁ σχηματισμὸς ἐν τῷ στίβῳ ὑπὸ μαθητῶν τῶν λέξεων «ΕΛΛΑΣ—ΟΧΙ 1940.

Ὁ Δῆμος Πατρέων τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων, ὁ Σύνδεσμος Ἐμπόρων, καὶ τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον ἠθλοθέτησαν βαρύτιμα ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητὰς μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΑΥΡΙΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΜΠΙΝΤΩ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὁ γαλλικὸς λαὸς ἑτοιμάζεται διὰ νὰ κατέλθῃ σύσσωμος εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 2ας Ἰουνίου. Εἴκοσιν ἑκατομμύρια Γάλλοι καὶ Γαλλίδες ἔχουν δικαίωμα ψήφου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀσκήσουν πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν διὰ τὴν δευτέραν ἀναθεωρητικὴν βουλήν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας τοῦ Καθολικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ὁμιλῶν χθὲς τὴν νύκτα πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῶν γαλλικῶν ἐκλογῶν.

«Τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφασίσετε διὰ τῆς ψήφου σας τὴν Κυριακὴν εἶπεν ὁ κ. Μπιντώ, εἶνε ἂν θὰ ὑπάρξῃ μία Γαλλία ἢ δύο καὶ περισσότεραι καὶ ἂν ὁ κόσμος θὰ μείνῃ ἡνωμένος ἢ θὰ χωρισθῇ εἰς διασπαστικοὺς συνδυασμούς.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ 28.000.000 ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ
ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΨΗΦΙΖΟΥΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρώμης, τὴν νύκτα χθὲς ἔληξεν ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν εἰς Ἰταλίαν ἀπαγορευθείσης ἀπὸ σήμερον πάσης συγκεντρώσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Κυριακῆς δικαιοῦνται νὰ ψηφίσουν 28 ἑκατομμύρια ἐκλογέων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 14 περίπου εἶνε γυναῖκες. Εἰς τὴν Ἰταλίαν αἱ γυναῖκες θὰ ψηφίσουν διὰ πρώτην φοράν.

Ἐξ ἄλλου, ὡς μεταδίδει ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ, τὸ Συμβουλευτικὸν Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ μελέτη τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Χώρας, κατήρτισε τὴν ἔκθεσίν του, ἥτις θὰ ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Συντακτικὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἐκλεγῇ μεθαύριον Κυριακήν. Τὸ Σῶμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς εἰδικὰς ἐπιτροπάς, αἱ ὁποῖαι ἐξετάσασαι τὰ οἰκονομικά, πολιτικὰ καὶ ἐργατικὰ προβλήματα, συνέστησαν τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι ἡ γεωργία πρέπει νὰ εἶνε διευθυνομένη καὶ νὰ μὴ ἀφεθῇ εἰς τοὺς γαιοκτήμονας. 2) Ὅτι ὅλαι αἱ τραπεζικαὶ ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ συναρμονισθοῦν ὑπὸ κρατικὸν ἔλεγχον. 3) Ὅτι πρέπει νὰ ἐγκατασταθῇ ἀνώτατον Δικαστήριον, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος τῶν νόμων τῶν ψηφιζομένων ὑπὸ τῆς Βουλῆς. 4) Ὅτι ὁ πόλεμος δὲν πρέπει νὰ καθίσταται ὄργανον ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης πρέπει νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν τήρησιν τοῦ διεθνοῦς νόμου. 5) Ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου πρέπει νὰ εἶνε ταχεῖα. 6) Ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ Βουλὴ ἐκλεγομένη διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας, μὴ ἀποφασισθέντος ἂν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ δευτέρα Βουλή. Καὶ 7) Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπουργῶν πρέπει νὰ περιορισθῇ.

Ο ΗΧΟΣ ΤΗΣ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΣ ΘΑ ΜΕΤΑΔΟΘΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΣ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Κατὰ σημερινὴν ἀνακοίνωσιν, ὁ ἦχος τῆς ἐκρήξεως εἰς τὰς δοκιμὰς ἐκσφενδονισμοῦ βομβῶν ἀτόμου, παρὰ τὴν νῆσον Μπικίνι τοῦ συμπλέγματος Μάρσαλ, εἰς τὸν Εἰρηνικόν, τὸν προσεχῆ Ἰούλιον, θὰ μεταδοθῇ ῥαδιοφωνικῶς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, θὰ τοποθετηθοῦν μικρόφωνα τόσον ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ «Πανσυλβάνια» ἐναντίον τοῦ ὁποίου θὰ ριφθῇ ἡ πρώτη βόμβα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πολεμικῶν ἐκ τῶν 77 ποὺ θ' ἀποτελέσουν στόχον κατὰ τὰς δοκιμάς, ὡς ἐπίσης καὶ πομποὶ βραχέων κυμάτων, οὕτως ὥστε ὁ κρότος τῆς ἐκρήξεως νὰ μεταδοθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἤδη λαμβάνονται μέτρα, ὥστε καὶ ἡ ὅλη ἐκτέλεσις τῶν δοκιμῶν νὰ μεταδοθῇ ραδιοφωνικῶς.

Ε. ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΙΜ
Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Μιὰ στιγμή, Μπάρνες, ἔκανε ὁ Ὀδελσμαν. Τί σκέπτεσαι νὰ τὰ κάνῃς ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα. Δὲν περνᾷς αὔριο ἀπὸ τὰ γραφεῖα νὰ κουβεντιάσουμε. Θὰ μποροῦσα νὰ σοῦ δώσω πολύτιμες συμβουλές...

— Εἶπα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ξαναπατήσω στὸ βρωμομάγαζό σας...

Ἡ Μέϊζυ ἐσήκωσε τὸ ὡραῖο προσωπάκι της πρὸς αὐτόν. Τὰ μάτια της ἦσαν δακρυσμένα.

—Μάρτεν... ἔκανε.

Μετὰ τὸν καφὲ καὶ τὸ μυρωδάτο αἰγυπτιακὸ τσιγάρο ὁ Μάρτεν πλήρωσε τὸ λογαριασμό του. Καὶ τότε μόνο διεπίστωσε ὅτι τὸ πορτοφόλι του ἦταν ἄδειο καὶ ὅτι τὰ κέρματα ποὺ τοῦ εἶχαν ἀπομείνει συνεποσοῦντο εἰς δώδεκα σελλίνια. Τὸ πενιχρὸ αὐτὸ ποσὸν δὲν τοῦ ἀρκοῦσε βέβαια, γιὰ νὰ περάσῃ εὐπρεπῶς τὴ βραδυά του. Ζήτησε, λοιπόν, νὰ δῇ τὸν ταμία τοῦ ξενοδοχείου.

— Θὰ μπορούσατε νὰ μοῦ χαλάσετε αὐτὸ τὸ χαρτονόμισμα; τὸν ἠρώτησε μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν φυσικώτερο ὕφος, δείχνοντάς του ἕνα

νους χαρτονομίσματα αὐτῆς τῆς ἀξίας.

Ὁ Μάρτεν ξανακούμπωσε τὸ σακκάκι του καὶ βγῆκε στὸ δρόμο. Ξαφνικὰ ἄρχισε νὰ γελᾷ. Ἡ θέσις του ἦταν πραγματικὰ κωμική. Εἶχεν ὀγδόντα χιλιάδες λίρες στὴν τσέπη καὶ ἐν τούτοις, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν δώδεκα, τελευταίων σελλινίων τοῦ ἑβδομαδιάτικου του ἠμποροῦσε νὰ ὑπολογίσῃ γιὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν καινούργια ζωή του.

Ἀπότομα κοντοστάθηκε, συνοφρυώνοντας τὰ φρύδια του. Ποιὸς ὁ λόγος νὰ ἑορτάσῃ ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὸν ξαφνικὸ πλουτισμό; Ἦταν πλούσιος ὄχι μονάχα γιὰ μιὰ νύχτα, ἀλλὰ γιὰ πάντα. Ἄλλως τε, ὕστερα ἀπὸ τὸ καλὸ δεῖπνο, ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ξαπλωθῇ στὸ κρεββάτι του καὶ

τέρνα μυθιστορήματα καὶ ἔτρεφε ἰδιαιτέρα συμπάθεια γιὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες καὶ Λατίνους συγγραφεῖς.

Τέλος, εὑρῆκε μιὰ καλὴ μετάφρασι τῶν «Μεταμορφώσεων» τοῦ Ὀβιδίου, τὴν ἐπλήρωσε ἐννηὰ σελλίνια καὶ ἐπέστρεψε στὴν πανσιόν.

Στὶς σκάλες συνήντησε τὴν νοικοκυρά του.

— Πῶς... ἐπιστρέφατε ἀπὸ τώρα, κύριε Μάρτεν; ἔκανε μὲ κάποιαν ἔκπληξι. Βλέποντάς σας νὰ βγαίνετε μὲ τὴν καλὴ φορεσιά σας εἶχα ὑποθέσει ὅτι σκοπεύατε νὰ πᾶτε στὸ θέατρο ἢ σὲ κανένα γλέντι.

— Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἄλλαξα ἰδέα, μίσες Τζόνσων, τῆς ἐμπιστεύθηκε ὁ Μάρτεν. Ἀπεφάσισα νὰ περάσω ἥσυχα τὴν βραδυά μου καὶ νὰ διαβάσω μιὰ-δυὸ ὧρες

Ὁ Μάρτεν γέλασε.

— Μὴν ἀνησυχεῖτε, μίσες Τζόνσων. Αὐτὴ τὴ στιγμή, ἂν ἤθελα, μποροῦσα ν' ἀγοράσω τὴν πανσιόν σας. Ἐν τούτοις, τὸ περίεργο εἶνε ὅτι δὲν μπορῶ ν' ἀγοράσω ἕνα μπουκάλι οὐΐσκυ... πολὺ πλούσιος....

Ἡ μίσες Τζόνσων δὲν ἦταν εὔπιστη γυναῖκα. Ἐγνώριζε, ὅμως, ἀπὸ χρόνια, τὸν Μάρτεν καὶ τὸν ἐθεωροῦσε ὡς πρότυπον ἀξιοπρεποῦς καὶ ἀξιοπίστου νέου.

— Μπράβο! ἔκανε. Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ... Τότε, ὅμως, ἀφοῦ τὸ ἔξοδο δὲν πρόκειται νὰ σᾶς στενοχωρήσῃ, γιατὶ νὰ μὴ σᾶς ἀγοράσω μιὰ μπουκάλα σφραγισμένη. Ἡ ποιότης ὁποιασδήποτε, θὰ εἶνε καλύτερη καὶ μπορεῖτε νὰ μοῦ τὴν πληρώσετε μὲ τὸν λογαριασμὸ τοῦ Σαββάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΛΑΙΔΗ ΜΥΡΙΕΛ

Τὸ ἑπόμενο πρωῒ ἡ πρώτη φροντίδα τοῦ Μάρτεν ἦταν νὰ στείλῃ στὰ γραφεῖα τῶν κ.κ. Στράϊδς καὶ Ὀδελσμαν τὴν βαλλίτσα μὲ τὰ δείγματα, συνοδευομένην ἀπὸ μίαν εὐσυνείδητη ἔκθεσι τῶν πεπραγμένων τοῦ τελευταίου ταξιδιοῦ του καὶ τὴν ἔγγραφον παραίτησίν του.

Κατόπιν προγευμάτισε χωρὶς μεγάλη ὄρεξι. Τ' ἀχρωμάτιστο λεκιασμένο τραπεζομάντηλο τῆς μὶς Τζόνσων, τὰ φθηνὰ φλυτζάνια καὶ τὸ κοινότατο, λιτὸ πρόγευμα τοῦ προξενοῦσαν ἄθελα κάποιαν ἀηδία. Τὰ πράγματα, ποὺ εἶχε ἀνεχθῆ